

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1432/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Д.М. из И., кога заступа Н.М., адвокат из И., против тужене Н.В. АД Б., коју заступа В.М., адвокат из Н.С., ради утврђења ништавости менице, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3081/2014 од 18.03.2015. године, у седници већа одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Н.В. АД Б., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3081/2014 од 18.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2025/13 од 30.05.2014. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се утврди да тужилац нема обавезу да туженом врати износ од 1.089.645,33 динара, са законском затезном каматом почев од 13.04.2009. године. Ставом другим изреке утврђено је да је ништава меница издата у И. дана 27.11.2006. године, а на основу уговора о кредиту број КР 2006/9004 од 27.11. 2006. године. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.472,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 3081/2014 од 18.03.2015. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у побијаном усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011,...55/2014).

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку је предвиђено да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности такве ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку, који је новелиран одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014) закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе, нити потреба разматрања правних питања од општег интереса и новог тумачења права, с обзиром на предмет спора и разлоге из којих је усвојен тужбени захтев.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је 05.02.2013. године поднео тужбу Основном суду у Новом Саду, са захтевом да суд утврди да је меница, издата у И. 27.11.2006. године, на основу уговора о кредиту број КР 2006/9004 од 27.11. 2006. године, као и да се утврди да тужилац није дужан да туженој банци врати износ од 1.089.645,33 динара. Вредност предмета спора означена у тужби, као и у уводу првостепене пресуде износи 1.089.645,33 динара. Побижана другостепена пресуда донета је 18.03.2015. године.

Према одредби члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 55/2014), ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је на дан подношења тужбе 05.02.2013. године, према средњем курсу Народне банке Србије од 111,42 динара за један евро, вредност предмета спора побижаног дела од 1.089.645,33 динара изражена у еврима износила 9.779,62 евра, што очигледно не прелази вредносни цензус од 40.000 евра прописан одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**